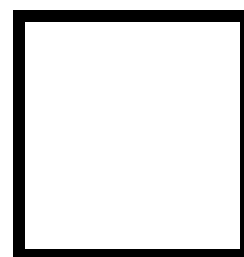

Plzeň Americká Sirková

Textová část

příloha č. 61

Neobsazenost místa na pravém břehu řeky není náhodná. Honosná budova muzea z konce 19. století však signalizuje, že na pravém břehu bude jednoho dne NĚCO, byť i jen dobrý kus poctivého normálního města (ostatně - tak jak to tehdy pěkně středoevropská města uměla) . Rozšířit město do těchto končin nebylo - na rozdíl od jižní a západní strany za hradbami - snadné.

Proč ale zůstala zdejší oblast tak dlouho neobsazená?

Je zajímavé, že v sebevědomém 20. století se nenašel dostatek energie pro osvojení tohoto složitého místa tak, aby se nyní, na počátku 21. století, řešily otázky kvality, a nikoli zásadně celkové koncepce. Po celé 20. století se zde zkoušely různé, často zcela protikladné koncepce. To o něčem svědčí.

Nicméně důležité je, jak je toto území každodenně vnímáno.

Přijedete-li do Plzně vlakem s vědomím, že Plzeň je druhé největší české město, neoctnete se na parádním náměstí, ani pak nejdete směrem k historickému náměstí po nóbl Bahnhofstrasse, ale naopak vidíte a vnímáte něco zásadně odlišného od očekávání, a musíte si klást spousty neodbytných otázek.

Na druhé straně - jen málo center našich měst oplývá tak rozsáhlou drahocennou plochou pro současné zásahy.

Přicházíme s návrhem, který se může jevit jako kontroverzní. Myslíme si, že po velmi zralé úvaze jsme zde mohli naplno uplatnit naše mnohaleté přesvědčení o nutnosti koncipovat nové části měst v jeho vnitřcích mimořádně intenzivně, bohatě a různorodě. Myšlenky obsažené v předloženém návrhu nejsou nijak nové. Jsou to prostě ty staré dobré osvědčené principy, na kterých není důvod něco podstatného měnit. Ulice, náměstí, park ... A že se jde do výšky, jak se říká, aby se mohla ušetřená plocha využít pro založení jasně vymezeného parku, to je naprosto správné a je to koneckonců z nejšířšího pohledu společensky nejsprávnější volba.

Upřímně řečeno, je spíše dobře než špatně, že odmítnutým návrhem OC Corso byla nastartována velká debata o charakteru tohoto místa, ale nejen tohoto zdejšího. Týká se to totiž naší současnosti. Oním návrhem, jakkoli mohl být v naprostém souladu s územním plánem, se ukázala nesmyslnost cesty, kterou takový návrh věrně ilustroval. Nesmyslnost takové cesty nahlodává centra měst a vposledku z nich vyhání městský život. Městský život se nemůže odehrávat v jedné velké budově, kde je k dispozici zdánlivě vše - ale jen pro otroka. Měli bychom tedy dbát na neustálé osvobozování člověka z otroctví. Jakéhokoli otroctví. Ostatně - v našem návrhu je na pozemcích tohoto vlastníka situována o něco větší kapacita než tomu bylo u onoho zvláštního projektu.

Velmi stručný komentář k našemu návrhu

Na panelu č. 1 je na množství grafických částí a komentářů patrné, jakým způsobem jsme k návrhu přistoupili v prvním kroku. Poznání historie a pátrání po milnících 20. století nás jen utvrdilo v přesvědčení, že Plzeň se svými osudy příliš nevymyká z českého dění.

Myslíme si, že v počátcích úvah musí být zahrnuto i měřítko hodnot minulosti, které vše tiše doprovázejí. Máme na mysli skvostnou architekturu nádraží, muzea a dalších budov, náležející do zdejšího milieu. K tomu patří také zdánlivě opomíjené partie, jako jsou nádherní hlavice sloupů železničního viaduktu a fajnová opěrka z žulových bloků. Toto vše se musí vtáhnout do nové městské čtvrti.

To byl pádný důvod k tomu, aby na konci Americké třídy bylo navrženo Americké náměstí, jehož součástí se nádraží stává. Nádraží tak tvoří jednu část nového náměstí, kde se soustřeďuje vše, co jen může ... pak se to vše zase rozbíhá, a tak dále.

Zajímavé jsou proporce Americké třídy. Ta má na svém západním počátku v nejvyšším bodě šířku 53 metry, postupně sklesává a nálevkovitě se zužuje až na 19 metrů. Jedná se vlastně o jakési pseudonáměstí. Pak se za Škroupovou ulicí rozšiřuje až na 31 metr. Na náměstíčku před "mrakodrapem" má 40 metrů. Wilsonův most má šířku 17 metrů. Námi navržený profil Americké třídy je 35 metrů. Zaústění do náměstí - opravdového náměstí - je pak vcelku logické.

Úplně nově formovat Sirkovou ulici je potom otázkou úvahy o nutnosti živým uličním prostorem lemovat vnitřní část Plzně a nakonec U Jána přeformovat prostranství z nynější křižovatky do součásti města.

Vše musí být jasné, přísné, pevné. Ulice, náměstí a parky se musejí definovat přesně.

Plzeňská skyline je dostatečně silná, aby unesla razantnější zásah. Věž chrámu je nejvyšší stavbou ve městě, a tak to má být.

Podle jednotlivých námi definovaných imperativů jsme pak postupovali dále. Myslíme si, že z dalších panelů je celá věc srozumitelná. Nicméně pro doplnění uvádíme:

1) představený model území je z hlediska výškového řešení jednou z nescíslných variant, které přicházejí v úvahu. Nejvyšší domy jsou situovány pouze ve vybraných polohách, které mají své opodstatnění. Ostatní domy je možné koncipovat různě. Model ukazuje způsob, jak ukázněně z hlediska respektu ke stavební čáře a z hlediska koncipování parteru pod přísným dohledem města (uvolněné a zapuštěné části) lze docílit poměrně silného bulvárového pocitu, aniž by horní hmoty musely bezprostředně sousedit.

2) na Denisově nábřeží respektujeme nedávno provedené úpravy. Myslíme si, že na rozdíl od mnoha investic do veřejné infrastruktury, které náš návrh znamená, nebude reálné nábřeží přebudovat. V ostatních částech území, které se nějak týkají budoucích stavebních aktivit neveřejných osob předpokládáme, že naprostou

většinu infrastrukturálních výdajů budou hradit právě tyto osoby, a město Plzeň nakonec ze všeho vyjde jako jasný vítěz s plusovým výsledkem. Nynější smutnou pěší lávku rozšiřujeme do podoby parkové či zahradní spojnice historických parků a parku nového.

Jak byly vzaty v úvahu podklady?

Je respektována podoba stavební úpravy a přístavby bývalých městských lázní podle podkladu P.7. "Potřeby" vlastníků podle podkladu P.6 byly reflektovány a vyhodnoceny. Křižovatka U Jána je koncepčně řešena nikoli jako křižovatka, ale jako náměstí. Autobusový terminál a řešení prostoru před budovou hlavního nádraží bylo plně respektováno. Hotelové a kongresové centrum a polyfunkční objekty u Hamburku bylo vzato na vědomí.

Kanalizační sběrače při západní straně Sirkové ulice nejsou návrhem dotčeny. Dotčeny jsou ovšem některé trasy na straně východní - částečně musejí být změněny a přesunuty do prostoru nové Sirkové ulice. Nicméně hlavní velkoprofilové sběrače nejsou dotčeny.

Kanalizační a vodovodní řady v Mikulášské, Šumavské a Nádražní ulici nejsou návrhem dotčeny. Trasu primárního horkovodu bude nutné poupravit.

SEZNAM výkresů grafické části, označených názvem výkresu a jeho pořadovým číslem =

Panel 1

výkres 11 - kontext

Panel 2

výkres 21 - syntéza

výkres 22 - dva celkové nadhledy na 3d model

výkres 23 - prostorové uspořádání 1:1000

Panel 3

výkres 31 - záběr ze stanoviště č. 1

výkres 32 - záběr ze stanoviště č. 2

výkres 33 - záběr ze stanoviště č. 3

výkres 34 - záběr ze stanoviště č. 4

Panel 4

výkres 41 - čtyři ortogonální pohledy 1:1000

výkres 42 - dva řezy parkem Miroslava Horníčka 1:1000

výkres 43 - náměstí U Jána 1:500

Panel 5

výkres 51 - hlavní principy funkčního uspořádání a dopravní obsluhy v parteru 1:1000

výkres 52 - Americké náměstí 1:500 a nadhled

příloha 61 - textová část

příloha 62 - obálka „Autor“

příloha 63 - obálka „Zpáteční adresa“

Tabulka bilance ploch

BILANCE PLOCH					
číslo položky	obsah položky		plocha m2	% z celkové plochy řešeného území	% z celkové podlažní plochy
1	rozsah řešeného území		116.000	100	x
2	plocha zastavěná objekty	stávající / zachovávané objekty	16.587	14,3	x
		nově navržené objekty	24.221	20,9	x
3	plocha veřejných prostranství	náměstí, ulice a vnitřní veřejná atria	62224	53,6	x
		parky a parkově upravené plochy	12.968	11,2	x
4	celková podlažní plocha nově navržených objektů		194.200	x	100
	specifikace ploch dle způsobu využití	bydlení	81.600	x	42,0
		administrativa a pod.	28.500	x	14,7
		obchod, služby a pod.	66.510	x	34,2
		kultura, volný čas	4.240	x	2,2
		samostatné nadzemní parkhausy	10.100	x	5,2
		školství	3.250	x	1,7